

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 64

4. októbra 2021

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 401/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 401/02	Vec C-375/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värhoven administrativen säd (Bulharsko) 17. júna 2021 – Sdruženie „Za Zemiatu – dostap do pravosadie“ a i., „The Green Tank – graždansko sdruženie s nestopanska cel“ – Helénska republika, NS/Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agenciya po okolna sreda, TETS „Marica-iztok 2“ EAD	2
2021/C 401/03	Vec C-403/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumunsko) 29. júna 2021 – SC NV Construct SRL/Județul Timiș	3
2021/C 401/04	Vec C-409/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värhoven administrativen säd (Bulharsko) 2. júla 2021 – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie“	4
2021/C 401/05	Vec C-412/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Satu Mare (Rumunsko) 6. júla 2021 – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate	5
2021/C 401/06	Vec C-431/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Bremen (Nemecko) 15. júla 2021 – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen	5
2021/C 401/07	Vec C-493/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 11. augusta 2021 – K.M./The Director of Public Prosecutions	6

Všeobecný súd

2021/C 401/08	Vec T-500/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. júla 2021 – Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zrušenie staršej národnej ochrannéj známky, na základe ktorej bolo vydané napadnuté rozhodnutie – Zastavenie konania“) . . .	7
2021/C 401/09	Vec T-249/21 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 28. júla 2021 – SN/Parlament („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Poslanec Európskeho parlamentu – Vymáhanie príspevkov vyplatených ako náhrada výdavkov na asistenta poslanca – Návrh na odklad výkonu – Nedodržanie formálnych náležitostí – Neprípustnosť – Neexistencia naliehavosti“)	7
2021/C 401/10	Vec T-377/21: Žaloba podaná 5. júla 2021 – Eurecna/Komisia	8
2021/C 401/11	Vec T-379/21: Žaloba podaná 5. júla 2021 – Vendrame/Komisia	9
2021/C 401/12	Vec T-411/21: Žaloba podaná 8. júla 2021 — Alfa Acciai/Komisia	10
2021/C 401/13	Vec T-414/21: Žaloba podaná 10. júla 2021 – Ferriere Nord/Komisia	11
2021/C 401/14	Vec T-415/21: Žaloba podaná 10. júla 2021 – Banca Popolare di Bari/Komisia	13
2021/C 401/15	Vec T-437/21: Žaloba podaná 20. júla 2021 – Greenwich Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB)	13
2021/C 401/16	Vec T-450/21: Žaloba podaná 30. júla 2021 – Španielsko/Komisia	14
2021/C 401/17	Vec T-485/21: Žaloba podaná 9. augusta 2021 – BNetzA/ACER	15
2021/C 401/18	Vec T-491/21: Žaloba podaná 11. augusta 2021 – Maďarsko/Komisia	17
2021/C 401/19	Vec T-495/21: Žaloba podaná 13. augusta 2021 – Španielsko/Komisia	18
2021/C 401/20	Vec T-505/21: Žaloba podaná 16. augusta 2021 – Tinnus Enterprises v EUIPO – Mystic Products Import & Export (Rozdeľovače)	19

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2021/C 401/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 391, 27.9.2021.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 382, 20.9.2021.

Ú. v. EÚ C 368, 13.9.2021.

Ú. v. EÚ C 357, 6.9.2021.

Ú. v. EÚ C 349, 30.8.2021.

Ú. v. EÚ C 338, 23.8.2021.

Ú. v. EÚ C 329, 16.8.2021.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vърhoven administrativen съд (Bulharsko)
17. júna 2021 – Sdruzenie „Za Zemiata – dostap do pravosadie“ a i., „The Green Tank – graždansko
sdruzenie s nestopanska cel“ – Helénska republika, NS/Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agencija
po okolna sreda, TETS „Marica-iztok 2“ EAD**

(Vec C-375/21)

(2021/C 401/02)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vърhoven administrativen съд

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Sdruzenie „Za Zemiata – dostap do pravosadie“ a i., „The Green Tank – graždansko sdruzenie s nestopanska cel“ – Helénska republika, NS

Žalovaní: Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agencija po okolna sreda, TETS „Marica-iztok 2“ EAD

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 18 smernice 2010/75/EÚ⁽¹⁾, ako aj s článkami 13 a 23 smernice 2008/50/ES⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že pri skúmaní žiadosti o odchýlku podľa článku 15 ods. 4 smernice 2010/75/EÚ musí príslušný orgán posúdiť, či pri zohľadnení všetkých relevantných vedeckých údajov o znečisťovaní životného prostredia, vrátane opatrení v rámci príslušného programu kvality ovzdušia v danej zóne alebo aglomerácii podľa článku 23 smernice 2008/50/ES, môže poskytnutie odchýlky ohroziť dodržanie noriem kvality ovzdušia?
2. Má sa článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 18 smernice 2010/75/EÚ, ako aj s článkami 13 a 23 smernice 2008/50/ES vykladať v tom zmysle, že pri skúmaní žiadosti o odchýlku v zmysle článku 15 ods. 4 smernice 2010/75/EÚ musí príslušný orgán upustiť od stanovenia menej prísnych emisných limitov škodlivých látok znečisťujúcich ovzdušie zo zariadenia, pokiaľ by takáto odchýlka bola v rozpore s opatreniami, ktoré boli stanovené v príslušnom programe kvality ovzdušia, ktorý bol vydaný v danej zóne alebo aglomerácii podľa článku 23 smernice 2008/50/ES, a mohla by ohroziť dosiahnutie cieľa maximálneho skrátenia obdobia prekročenia noriem kvality ovzdušia?
3. Má sa článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 18 smernice 2010/75/EÚ a s článkom 13 smernice 2008/50/ES vykladať v tom zmysle, že pri skúmaní žiadosti o odchýlku podľa článku 15 ods. 4 smernice 2010/75/EÚ musí príslušný orgán posúdiť, či by stanovenie menej prísnych emisných limitov látok znečisťujúcich ovzdušie zo zariadenia pri zohľadnení všetkých relevantných vedeckých údajov o znečisťovaní životného prostredia, vrátane kumulatívneho efektu s inými

zdrojmi príslušnej škodlivej látky, prispelo k prekročeniu príslušných noriem kvality ovzdušia stanovených v danej zóne alebo aglomerácii podľa článku 13 smernice 2008/50/ES, a ak áno, či musí upustiť od poskytnutia odchýlky, ktorá by ohrozila dosiahnutie noriem kvality ovzdušia?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, 2008, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumunsko) 29. júna 2021 – SC NV Construct SRL/Județul Timiș

(Vec C-403/21)

(2021/C 401/03)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC NV Construct SRL

Verejný obstarávateľ: Județul Timiș

Ďalší účastník konania: SC Proiect Construct Regiunea Transilvania SRL

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 58 smernice 2014/24 (¹), zásada proporcionality a zásada prevzatia zodpovednosti vykladať v tom zmysle, že verejný obstarávateľ má právo stanoviť kritériá technickej spôsobilosti, čiže posúdiť, či je alebo nie je potrebné zaradiť do súťažných podkladov kritériá technickej a odbornej spôsobilosti a spôsobilosť vykonávať technickú a odbornú činnosť, ktorá má vyplývať z ustanovení osobitných zákonov, a to pokiaľ ide o činnosti, ktoré majú v kontexte zákazky nepodstatný význam?
2. Bránia zásady transparentnosti a proporcionality automatickému doplneniu súťažných podkladov o kvalifikačné kritériá, ktoré majú vyplývať z osobitných zákonov vzťahujúcich sa na činnosti súvisiace so zákazkou, ktorá je predmetom obstarávania, pričom takéto kritériá sa v súťažných podkladoch nestanovili a verejný obstarávateľ sa rozhodol ich od hospodárskych subjektov nevyžadovať?
3. Bránia článok 63 smernice a zásada proporcionality tomu, aby sa z verejného obstarávania vylúčil uchádzač, ktorý menovite neuviedol hospodársky subjekt ako subdodávateľa s cieľom preukázať splnenie určitých kritérií týkajúcich sa technickej a odbornej spôsobilosti a spôsobilosti vykonávať technickú a odbornú činnosť, ktoré majú vyplývať z ustanovení osobitných zákonov, pričom nie sú stanovené v súťažných podkladoch, a to v prípade, že dotknutý uchádzač zvolil inú zmluvnú formu zapojenia špecializovaných subjektov do zákazky, t. j. zmluvu o dodaní/poskytnutí služieb, alebo predložil vyhlásenie o dostupnosti týchto subjektov? Patrí hospodárskemu subjektu právo určovať vlastnú organizačnú štruktúru a zmluvné vzťahy v rámci skupiny a existuje možnosť zapojiť do zákazky aj niektorých poskytovateľov/dodávateľov s prihliadnutím na skutočnosť, že takýto poskytovateľ nepatrí medzi subjekty, na ktorých kapacity sa chce uchádzač spoliehať s cieľom preukázať splnenie príslušných kritérií?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vърhoven administrativen съд (Bulharsko)
2. júla 2021 – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Darъaven fond „Zemedelie“**

(Vec C-409/21)

(2021/C 401/04)

Jazyk konania: bulharčina

Vнътръштатен съд, който подал наръв на зачатие prejudiciálneho konania

Vърhoven administrativen съд

Участници конания пред внътръштатным съдом

Navrhovatelka v konaní o kasačnej sťažnosti: DELID EOOD

Odporca v konaní o kasačnej sťažnosti: Izpalnitelen direktor na Darъaven fond „Zemedelie“

Prejudiciálne otázky

1. Je zlučiteľné s článkom 17 nariadenia č. 1305/2013 ⁽¹⁾, že внътръштатна právna úprava, ako je článok 26 Naredba č. 9/2015 z 21. marca 2015, ktorým sa uplatňuje čiastkové opatrenie 4.1 „Investície do poľnohospodárskych podnikov“ opatrenia 4 „Investície do hmotného majetku“ programu na rozvoj vidieka na obdobie rokov 2014 – 2020, ktorá ako predpoklad podpory pre žiadateľov, ktorí žiadajú o podporu v rámci čiastkového opatrenia 4.1 „Investície do poľnohospodárskych podnikov“ opatrenia „Investície do hmotného majetku“ programu na rozvoj vidieka na obdobie rokov 2014 – 2020, stanovuje, že ako dôkaz o vykonávaní činnosti chovu hospodárskych zvierat pred podaním žiadosti o podporu v podniku riadenom žiadateľom musí žiadateľ predložiť osvedčenie o registrácii podniku na chov hospodárskych zvierat na jeho meno v zmysle článku 4 nariadenia č. 1307/2013 ⁽²⁾ alebo pre ciele nariadenia postačuje, keď poľnohospodár preukáže, že vyvíja činnosť na získanie potrebnej registrácie chovateľského podniku na svoje meno?
2. Považuje sa predpoklad uvedený v takom ustanovení внътръштатneho práva, akým je článok 8 ods. 1 bod 2 Naredba č. 9/2015 z 21. marca 2015, ktorým sa uplatňuje čiastkové opatrenie 4.1 „Investície do poľnohospodárskych podnikov“ opatrenia 4 „Investície do hmotného majetku“ programu na rozvoj vidieka na obdobie rokov 2014 – 2020, podľa ktorého žiadatelia musia preukázať minimálny štandardný výstup za konkrétny poľnohospodársky podnik v čase podania žiadosti o pomoc, ktorý nesmie byť nižší ako 8 000 eur v leva (BGN), za zlučiteľný s cieľom podpory v rámci opatrenia „Investície do hmotného majetku“ podľa článku 17 nariadenia č. 1305/2013, s prioritami Únie pre rozvoj vidieka podľa článku 5 nariadenia č. 1305/2013 a s pojmom štandardného výstupu podniku v zmysle zrušeného nariadenia Komisie (ES) č. 1242/2008 ⁽³⁾ z 8. decembra 2008, ktorým sa stanovuje typológia Spoločenstva pre poľnohospodárske podniky?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, má sa vychádzať z toho, že novo registrovaní majitelia poľnohospodárskych podnikov v čase podania žiadosti o pomoc v rámci opatrenia „Investície do hmotného majetku“ majú byť vylúčení z finančnej podpory podľa nariadenia č. 1306/2013 ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1305/2013 zo 17. decembra 2013 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 487).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1242/2008 z 8. decembra 2008, ktorým sa stanovuje typológia Spoločenstva pre poľnohospodárske podniky (Ú. v. EÚ L 335, 2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Satu Mare (Rumunsko) 6. júla 2021 – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Vec C-412/21)

(2021/C 401/05)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Satu Mare

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Dual Prod SRL

Žalovaný: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Prejudiciálne otázky

1. Možno ustanovenia článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, týkajúceho sa zásady prezumpcie nevinoty, v spojení s ustanovením článku 16 ods. 1 smernice 2008/118/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia takému právnemu stavu, aký nastal v prejednávanej veci, keď opatrenie spočívajúce v pozastavení platnosti povolenia na vykonávanie činnosti výroby alkoholu môže správny orgán nariadiť už na základe domnienok, ktoré sú predmetom prebiehajúceho vyšetrovania trestného činu, čiže pred vyhlásením konečného odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci?
2. Možno ustanovenia článku 50 Charty základných práv Európskej únie, týkajúceho sa zásady *ne bis in idem*, v spojení s ustanovením článku 16 ods. 1 smernice 2008/118/ES vykladať v tom zmysle, že bránia takému právnemu stavu, aký nastal v prejednávanej veci, z ktorého vyplýva, že tej istej osobe sa za tie isté skutky uložili dve sankcie rovnakého charakteru (pozastavenie platnosti povolenia na vykonávanie činnosti výroby alkoholu), ktoré sa líšia iba dobou, na ktorú boli sankcie uložené?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Bremen (Nemecko) 15. júla 2021 – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen

(Vec C-431/21)

(2021/C 401/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Bremen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X GmbH & Co. KG

Žalovaný: Finanzamt Bremen

Prejudiciálna otázka

Má sa sloboda usadiť sa zaručená v článku 43 ZES respektíve v článku 49 ZFEÚ (respektíve sloboda poskytovania služieb zaručená podľa článku 49 ZES, respektíve článku 56 ZFEÚ) vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej úprave, podľa ktorej má daňovník v situáciách, ktoré sa týkajú transakcií s cudzím prvkom, vyhotoviť záznamy o povahe a obsahu jeho obchodnoprávných vzťahov s prepojenou osobou, ktoré zahŕňajú aj ekonomické a právne základy pre dohodu o cenách a iných obchodných podmienkach s prepojenými osobami, ktoré zohľadňujú zásadu rozsahu nezávislého vzťahu, a podľa

ktorej potom, ak daňovník uvedené záznamy na žiadosť finančnej správy nepredloží, alebo predložené záznamy sú v zásade nepoužiteľné, sa nielen vyvrátiťne predpokladá, že jeho zdaniteľné príjmy v tuzemsku, na ktorých zistenie slúžia tieto záznamy, sú vyššie ako ním priznané príjmy, ak v takýchto prípadoch finančný úrad príjmy odhadol a tieto príjmy sa dajú určiť len podľa určitého rámca, najmä na základe cenového rozpätia, a tento rámec sa môže využiť v neprospech daňovníka, pričom sa stanoví aj prirážka, ktorá predstavuje minimálne 5 % a maximálne 10 % zistenej nadmernej sumy príjmov, ale minimálne 5 000 eur, a pri oneskorení predložení použiteľných záznamov až 1 000 000 eur, minimálne však 100 eur za každý celý deň prekročenia lehoty, pričom od stanovenia prirážky sa má upustiť len vtedy, ak nesplnenie povinnosti vyhotoviť záznamy, sa zdá byť ospravedlniteľné alebo zavinenie je nepatrné?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 11. augusta 2021 – K.
M./The Director of Public Prosecutions**

(Vec C-493/21)

(2021/C 401/07)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: K.M.

Odporca: The Director of Public Prosecutions

Prejudiciálne otázky

1. Vyžadujú ustanovenia článku 89 a/alebo 90 nariadenia ⁽¹⁾ a požiadavky proporcionality podľa Charty a práva Únie, aby súd ukladajúci trest mal diskrečnú právomoc upraviť, pozmeniť alebo zmierniť rozsah príkazu na prepadnutie úlovku a rybárskeho výstroja najmä so zreteľom na okolnosti uvedené v článkoch 89 a 90 nariadenia (ES) č. 1224/2009?
2. So zreteľom na potenciálny vplyv na živobytie kapitána v dôsledku automatického povinného prepadnutia celého úlovku a všetkého rybárskeho výstroja, môže sa ustanovenie vnútroštátneho práva, akým je § 28 ods. 5 písm. b) ⁽²⁾, ktoré neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať akýkoľvek vplyv na právo na živobytie osoby odsúdenej na základe obžaloby za trestný čin v rozpore s týmto ustanovením a s nariadením (okrem kontextu zvažovania, aká pokuta by mohla byť primeraná), považovať za zlučiteľné so znením nariadenia, Charty a práva Únie so zreteľom na základné právo kapitána na výkon jeho povolania?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (zákon z roku 2006 o morskéj rybolove a námornej jurisdikcii).

VŠEOBECNÝ SÚD

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. júla 2021 – Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN)

(Vec T-500/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zrušenie staršej národnej ochrannéj známky, na základe ktorej bolo vydané napadnuté rozhodnutie – Zastavenie konania“)

(2021/C 401/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: F. Valentin, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Cora (Marne-la-Vallée, Francúzsko) (v zastúpení: M. Georges-Picot, avocate)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 12. apríla 2019 (vec R 2385/2016-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Cora a Coravin

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 28. júla 2021 – SN/Parlament

(Vec T-249/21 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Poslanec Európskeho parlamentu – Vymáhanie príspevkov vyplatených ako náhrada výdavkov na asistenta poslanca – Návrh na odklad výkonu – Nedodržanie formálnych náležitostí – Nepripustnosť – Neexistencia naliehavosti“)

(2021/C 401/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: SN (v zastúpení: P. Eleftheriadis, barrister)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Görlitz a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Európskeho parlamentu z 21. decembra 2020 o vymáhaní neoprávnene vyplatennej sumy 196 199,84 eura, ako aj oznámenia o dlhu č. 7010000021 z 15. januára 2021 vydaného v nadväznosti na toto rozhodnutie

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietla.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 5. júla 2021 – Eurecna/Komisia**(Vec T-377/21)**

(2021/C 401/10)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Eurecna SpA (Benátky, Taliansko) (v zastúpení: R. Sciaudone, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým Komisia, potvrdzujúc predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí z 3. marca 2021, zamietla žiadosť žalobkyne o prístup k záverečnej správe a súvisiacim prílohám vypracovaným Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) v nadväznosti na výsledok vyšetrovania OC/2019/0766,
- nariadil Komisii, aby sprístupnila správu OLAF a súvisiace prílohy, a
- uložil žalovanej povinnosti nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade dôsledkov vyplývajúcich z prístupu k správe OLAF.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa prístup k správe OLAF nemohol podľa článku 10 ods. 1 a článku 2 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 (¹) stať „verejným“.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná porušila článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001, ako ho vykladá judikatúra, podľa ktorej ak má príjemca správy OLAF v úmysle prijímať akty, ktoré sú na ujmu dotknutým stranám, tieto posledné uvedené osoby musia mať právo na prístup k dotknutej správe.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a zásady proporcionality.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalobkyňa nikdy nepožiadala o prenos osobných údajov fyzických osôb, a preto akékoľvek osobné údaje, ktoré môže správa obsahovať, mohli byť dobre chránené veľmi bežnou operáciou zakrývajúcou údaje.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nesprávnom uplatnení a výklade článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené, pretože žalovaná v konkrétnom prípade neoverila, či by mohol byť poskytnutý čiastočný prístup.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná neodôvodnila uplatniteľnosť výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom vylúčení verejného záujmu na zverejnení.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná nesprávne vyložila právo na obhajobu len ako záujem jedného účastníka konania, pričom nezohľadnila, že žalobkyňa k odpovedi na žiadosť Generálneho riaditeľstva pre medzinárodnú spoluprácu a rozvoj (GR DEVCO) o finančnú náhradu potrebovala prístup k správe OLAF.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 5. júla 2021 – Vendrame/Komisia

(Vec T-379/21)

(2021/C 401/11)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Michele Vendrame (Benátky, Taliansko) (v zastúpení: R. Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým Komisia, potvrdzujúc predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí z 3. marca 2021, zamietla žiadosť žalobcu o prístup k záverečnej správe a súvisiacim prílohám vypracovaným Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) v nadväznosti na výsledok vyšetrovania OC/2019/0766,
- nariadil Komisii, aby sprístupnila správu OLAF a súvisiace prílohy, a
- uložil žalovanej povinnosti nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade dôsledkov vyplývajúcich z prístupu k správe OLAF.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa prístup k správe OLAF nemohol podľa článku 10 ods. 1 a článku 2 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 (¹) stať „verejným“.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná porušila článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001, ako ho vykladá judikatúra, podľa ktorej ak má príjemca správy OLAF v úmysle prijímať akty, ktoré sú na ujmu dotknutým stranám, tieto posledné uvedené osoby musia mať právo na prístup k dotknutej správe.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a zásady proporcionality.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalobca nikdy nepožiadaval o prenos osobných údajov fyzických osôb, a preto akékoľvek osobné údaje, ktoré môže správa obsahovať, mohli byť dobre chránené veľmi bežnou operáciou zakrývajúcou údaje.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nesprávnom uplatnení a výklade článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené, pretože žalovaná v konkrétnom prípade neoverila, či by mohol byť poskytnutý čiastočný prístup.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná neodôvodnila uplatniteľnosť výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom vylúčení verejného záujmu na zverejnení.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná nesprávne vyložila právo na obhajobu len ako záujem jedného účastníka konania, pričom nezohľadnila, že právo na obhajobu je základným prvkom právneho štátu a ako také chráni spoločnosť a nie len jednotlivca.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 8. júla 2021 — Alfa Acciai/Komisia

(Vec T-411/21)

(2021/C 401/12)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alfa Acciai SpA (Brescia, Taliansko) (v zastúpení: D. Fosselard, D. Slater a G. Carnazza, avvocati)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- i. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 7 175 000 eur vo výške sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, za obdobie od 9. marca 2010 do 14. novembra 2017, znížené o úroky vo výške 260 968,15 eura, ktoré už žalobca dostal, teda vo výške 2 222 073,29 eura, alebo subsidiárne povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vypočítaných podľa úrokovej sadzby, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- ii. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy požadovanej v bode i. za obdobie od 14. novembra 2017 do dňa skutočného zaplatenia vo výške úrokovej sadzby stanovenej ECB pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, alebo subsidiárne vo výške úrokovej sadzby, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- iii. subsidiárne k bodu ii. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy uvedenej v bode i. za obdobie od 2. marca 2021 do dňa skutočného zaplatenia, a to vo výške sadzby stanovenej ECB pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, alebo subsidiárne vo výške, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- iv. navyše alebo subsidiárne, zrušil oznámenie Komisie z 30. apríla 2021 Ref. Ares(2021) 2904247,

— v. uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, ktorý sa týka návrhu na náhradu škody, je založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykonala rozsudok z 21. septembra 2017, Ferriera Valsabbia a i./Komisia (C-86/15 P a C-87/15 P, EU:C:2017:717), čím porušila článok 266 ods. 1 ZFEÚ a článok 41 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie.

V tejto súvislosti sa uvádza, že Komisia nezaplatila celú sumu úrokov z omeškania zo sankcie splatenej po vynesení rozsudku.

2. Druhý žalobný dôvod, ktorý sa týka návrhu na zrušenie, je založený na porušení a nesprávnom uplatnení článkov 266 ZFEÚ a 296 ZFEÚ. Porušenie a nesprávne uplatnenie článku 46 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Nedostatok odôvodnenia listu Komisie z 30. apríla 2021. Nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie.

V tejto súvislosti sa uvádza, že list, ktorým Komisia odmietla zaplatiť žalobcom úroky z omeškania, nie je dostatočne odôvodnený a nedodržiava zásady v oblasti premlčania.

3. Tretí žalobný dôvod, ktorý sa týka návrhu na zrušenie, je založený na porušení a nesprávnom uplatnení článku 266 ZFEÚ a delegovaného nariadenia (EÚ) č. 1268/2012 ⁽¹⁾.

V tejto súvislosti sa uvádza, že článok 85a ods. delegovaného nariadenia (ES, Euratom) č. 2342/2002 ⁽²⁾, na ktorý sa odvolala Komisia vo svojom liste z 30. apríla 2021, už v okamihu náhrady sankcie nebol účinný a teda sa nemohol uplatniť.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 357, 2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145).

Žaloba podaná 10. júla 2021 – Ferriere Nord/Komisia

(Vec T-414/21)

(2021/C 401/13)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Taliansko) (v zastúpení: W. Viscardini, G. Donà a B. Comparini, avvocati)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

1. a) uložil (podľa článku 266 ods. 2, článku 268 a článku 340 ods. 2 ZFEÚ) Európskej únii, zastúpenej Európskou komisiou, povinnosť zaplatiť 1 096 814,68 eura (alebo subsidiárne inú sumu, ktorú určí Všeobecný súd v prípade potreby uplatniť inú sadzbu, ako je sadzba uvedená nižšie) – táto suma vyplýva z uplatnenia (1 %) sadzby refinancovania Európskej centrálnej banky (ECB) účinnej 9. marca 2010, zvýšenej o 3,5 percentuálneho bodu, za obdobie od 9. marca 2010 do 25. októbra 2017 (po odpočítaní sumy 129 847,10 eura, ktorá už bola zaplatená ako úroky „z výťažku“) – ako náhradu škody vzniknutej spoločnosti Ferriere Nord SpA v dôsledku nezaplatenia (v rozpore s článkom 266 ods. 1 ZFEÚ) úrokov z omeškania splatných v súvislosti s pokutou [uloženou rozhodnutiami

Európskej komisie C(2009) 7492 final z 30. septembra 2009 a C(2009) 9912 final z 8. decembra 2009), ktorá bola predbežne zaplatená 9. marca 2010 a ktorú jej Európska komisia vrátila 25. októbra 2017 na základe rozsudku Súdneho dvora z 21. septembra 2017 vo veci C-88/15 P,

v dôsledku toho

- b) uložil Európskej únii, zastúpenej Európskou komisiou, povinnosť zaplatiť ďalšiu sumu z dôvodu kapitalizácie náhrady škody podľa písmena a) vyššie od 25. októbra 2017 (alebo subsidiárne od iného dátumu, ktorý určí Všeobecný súd) až do dňa úplného a účinného zaplatenia, ktorá sa vypočíta podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre jej hlavné operácie refinancovania zvýšenej o 3,5 percentuálneho bodu (alebo subsidiárne podľa inej sadzby, ktorú prípadne určí Všeobecný súd),
- 2. zrušil (podľa článku 263 ZFEÚ) list Európskej komisie (Generálne riaditeľstvo pre rozpočet) Ares(2021)2904048 z 30. apríla 2021,
 - 3. v každom prípade uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý sa týka náhrady škody (1) a druhý zrušenia napadnutého listu (2).

- 1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia konala protiprávne v rozpore s článkom 266 ods. 1 ZFEÚ (ako aj s článkom 83 nariadenia č. 1268/2012 ⁽¹⁾) a/alebo prípadne článkom 86 nariadenia č. 2342/2002 ⁽²⁾).
 - V tejto súvislosti sa tvrdí, že na to, aby sa v plnom rozsahu (v zmysle článku 266 ods. 1 ZFEÚ) vykonal rozsudok Súdneho dvora z 21. septembra 2017 vo veci C-88/15 P (ktorým bolo zrušené rozhodnutie o kontrole z roku 2009 podľa článku 101 ZFEÚ), mala Komisia vrátiť spoločnosti Ferriere Nord nielen pokutu predbežne zaplatenú v roku 2010, ale aj súvisiace úroky z omeškania vypočítané v súlade so sadzbou stanovenou v článku 83 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1268/2012, t. j. podľa sadzby stanovenej ECB pre jej hlavné operácie refinancovania účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti pokuty, zvýšenej o 3,5 percentuálneho bodu. Namiesto toho Komisia 25. októbra 2017 vyplatila – ako úroky – len úroky „z výťažku“ v zmysle článku 90 ods. 4 nariadenia č. 1268/2012, ako výnos získaný z bankového účtu, na ktorý predbežne uložila sumu pokuty. Nezaplatenie úrokov z omeškania predstavuje porušenie primárneho práva Európskej únie (článok 266 ods. 1 ZFEÚ), ktoré má za následok mimozmluvnú zodpovednosť Komisie. V takom prípade sa musí kapitalizovať suma náhrady škody splatná z uvedených dôvodov, a to odo dňa, keď boli zaplatené len úroky „z výťažku“, až do dňa skutočného zaplatenia.
- 2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 46 Štatútu a v dôsledku toho aj článku 266 prvého odseku ZFEÚ (a článku 83 nariadenia č. 1268/2012 a/alebo prípadne článku 86 nariadenia č. 2342/2002).
 - V tejto súvislosti sa uvádza, že Komisia vo svojom liste z 30. apríla 2021 uviedla, že nemôže/nechce vyhovieť predbežnej žiadosti spoločnosti Ferriere Nord o náhradu škody na základe článku 46 Štatútu Súdneho dvora z dôvodu uplynutia päťročnej premlčacej lehoty stanovenej v tomto článku, keďže – podľa tejto inštitúcie – rozhodujúcou skutočnosťou pre jej mimozmluvnú zodpovednosť (a teda okamihom začiatku plynutia premlčacej lehoty) bolo predbežné zaplatenie pokuty v roku 2010. Ferriere Nord naproti tomu tvrdí, že rozhodujúcou skutočnosťou pre vznik zodpovednosti je skutočnosť, že 25. októbra 2017 – keď bola pokuta vrátená v súlade s rozsudkom z roku 2017 – Komisia nezaplatila úroky z omeškania stanovené v článku 83 nariadenia č. 1268/2012, pričom sa obmedzila len na zaplatenie úrokov „z výťažku“ podľa článku 90 toho istého nariadenia. Toto porušenie článku 266 ods. 1 ZFEÚ predstavuje protiprávne konanie Komisie a zakladá jej mimozmluvnú zodpovednosť a preto od okamihu tohto porušenia začína plynúť päťročná premlčacia lehota stanovená v článku 46 Štatútu.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 357, 2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145).

Žaloba podaná 10. júla 2021 – Banca Popolare di Bari/Komisia**(Vec T-415/21)**

(2021/C 401/14)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Banca Popolare di Bari SpA (Bari, Taliansko) (v zastúpení: A. Zoppini, G. Roberti, I. Perego a G. Parisi, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil Únii zastúpenej Komisiou, aby žalobkyni uhradila sumu 280 miliónov eur ako náhradu majetkovej ujmy, ako aj primeranú sumu ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím (EÚ) 2016/1208 z 23. decembra 2015 o štátnej pomoci SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), ktorú poskytlo Taliansko spoločnosti Banca Tercas,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza nasledujúce žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na protiprávnosti konania Komisie.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že došlo k dostatočne závažnému porušeniu vzhľadom na to, že Komisia pri prijímaní rozhodnutí: nemala priestor na voľnú úvahu, keďže článok 107 ods. 1 ZFEÚ je normou s priamym, presným a bezpodmienečným účinkom, dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia. Okrem toho Komisia vychádzala z nedostatočných dôkazov a skreslila judikatúru Únie najprv upresnenú Všeobecným súdom (vec Taliansko a i./Komisia, T-98/16, T-196/16 a T-198/16) a následne Súdnym dvorom (vec Komisia/Taliansko a i., C-425/19 P).
- Normy porušené týmto rozhodnutím predstavujú normy, ktoré priznávajú práva jednotlivcom, v rozpore so slobodou podnikania a základným právom na riadnu správu vecí verejných.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na majetkovej a nemajetkovej ujme spôsobenej žalobkyni protiprávnym konaním Komisie.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že faktorom, ktorý zapríčinil zhoršenie dôvery klientov banky a straty, ktoré boli spôsobené banke, pri neexistencii ďalších možných konkurenčných faktorov, je rozhodnutie Komisie, ktoré znemožnilo integračný projekt Tercas a Caripe a intervenčný projekt Fondo interbancario di tutela dei depositi (Medzibankový fond ochrany vkladov) (FITD).

Žaloba podaná 20. júla 2021 – Greenwich Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB)**(Vec T-437/21)**

(2021/C 401/15)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Spojené štáty) (v zastúpení: R. Zammit, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Holandsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie GREENWICH POLO CLUB – prihláška č. 17 731 153

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 10. mája 2021 vo veci R 300/2020-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a nariadil zápis spornej ochrannej známky, ktorá sa týka sporných výrobkov (ako aj ostatných výrobkov, ktoré nie sú predmetom tejto žaloby) alebo subsidiárne vrátil vec EUIPO na nové preskúmanie,
- uložil povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni v súvislosti s touto žalobou.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 30. júla 2021 – Španielsko/Komisia

(Vec T-450/21)

(2021/C 401/16)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: S. Jiménez García a J. Rodríguez de la Rúa Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/988 zo 16. júna 2021, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) ⁽¹⁾, pokiaľ ide o určité výdavky vynaložené Španielskym kráľovstvom,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení kontrol správnosti výpočtu pomoci, vrátane uplatnenia správnych sankcií (hlavná kontrola), keďže výklad článku 31 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 640/2014 ⁽²⁾ v spojení s článkom 53 ods. 4 delegovaného nariadenia č. 639/2014 ⁽³⁾ zo strany Komisie je v rozpore so zásadou proporcionality.

Tento žalobný dôvod pozostáva zo štyroch častí (A – D):

- A: neodôvodnené uloženie správnych sankcií za nesplnenie požiadaviek na identifikáciu a registráciu zvierat pred dátumom stanoveným členským štátom v súlade s článkom 31 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 640/2014 v spojení s článkom 53 ods. 4 delegovaného nariadenia č. 639/2014.
- B – D: neodôvodnené uloženie správnych sankcií podľa článku 31 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 640/2014 za zvieratá, pri ktorých sa počas administratívnych kontrol všetkých spisov žiadostí o pomoc *a priori* zistil nesúlad s identifikáciou a registráciou v členskom štáte, ktorý rovnako ako Španielske kráľovstvo uplatňuje v súlade s článkom 21 ods. 4 vykonávacieho nariadenia č. 809/2014 ⁽⁴⁾ systém „bez žiadosti“, ktorý svojou povahou vylučuje akékoľvek riziko pre EPZF.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na správnom vykonávaní kontrolných štatistík na mieste v dostatočnej kvalite (hlavná kontrola) vrátane veľkosti náhodnej vzorky a účinnosti analýzy rizika v súlade s článkom 34 vykonávacieho nariadenia č. 809/2014.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 218, 2021, s. 9.

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 639/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, a ktorým sa mení príloha X k uvedenému nariadeniu (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krížovým plnením (Ú. v. EÚ L 277, 2014, s. 69).

Žaloba podaná 9. augusta 2021 – BNetzA/ACER

(Vec T-485/21)

(2021/C 401/17)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (Nemecko)
(v zastúpení: U. Karpenstein a K. Reiter, advokáti)

Žalovaná: Agentúra Európskej únie pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie odvolacej komisie žalovanej č. A-001-2001 (v konsolidovanom znení) z 28. mája 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“),
- subsidiárne pre prípad, že by Všeobecný súd nezrušil napadnuté rozhodnutie ako celok, zrušil toto rozhodnutie v rozsahu, v akom sú potvrdené nasledujúce časti a ustanovenia rozhodnutia žalovanej č. 30/2020 z 30. novembra 2020:
 - (i) článok 1 ods. 1 druhá veta, článok 2 ods. 2 písm. j) a článok 3 prílohy I;
 - (ii) článok 7 prílohy I;
 - (iii) článok 12 ods. 2 prílohy I;

(iv) všetky časti a ustanovenia, ktoré sa výslovne vzťahujú na ustanovenia uvedené v bodoch (i) až (iii);

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: rozšírenie metodiky zdieľania nákladov na iné prvky siete než sú prvky siete medzi oblasťami, je nezlučiteľné s požiadavkami článku 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943 ⁽¹⁾ a článku 74 nariadenia (EÚ) 2015/1222 ⁽²⁾. V každom prípade neexistuje požadovaný právny základ. Prinajmenšom je pôsobnosť metodiky zdieľania nákladov z právneho hľadiska neprávne odvodzovaná z požiadavky prevádzkovej bezpečnosti a zásady „znečisťovateľ platí“.
2. Druhý žalobný dôvod: zákaz započítania je najmä v rozpore s článkom 16 ods. 11 a 13 nariadenia (EÚ) 2019/943. Navyše robí metodiku zdieľania nákladov inherentne rozpornou.
3. Tretí žalobný dôvod: definícia predbežnej úrovne tolerancie pre legítimne kruhové toky, stanovená žalovanou na základe vlastných kritérií, je z formálneho a vecného hľadiska v rozpore s právom Únie. Z formálneho hľadiska žalovaná porušuje právomoc prevádzkovateľov prenosových sústav a vnútroštátnych regulačných orgánov definovať úroveň tolerancie. Navyše definuje predbežnú úroveň tolerancie, hoci prevádzkovatelia prenosových sústav nevykonali analýzu úrovne legítimných kruhových tokov, ktorú vyžaduje článok 16 ods. 13 druhý pododsek nariadenia (EÚ) 2019/943. Z vecného hľadiska je metodika zdieľania nákladov v rozpore so zákazom definície individuálnych úrovní tolerancie pre „každú jednotlivú hranicu ponukovej oblasti“ stanoveným v článku 16 ods. 13 druhom pododseku nariadenia (EÚ) 2019/943 tým, že definuje jednotnú a rovnomernú úroveň tolerancie rozdelenú na ponukové oblasti vytvárajúce kruhové toky. Definovaná predbežná úroveň tolerancie prinajmenšom nemá požadovaný právny základ.
4. Štvrtý žalobný dôvod: prednostné použitie kruhových tokov pred vnútornými tokmi, ktoré tvorí základ metodiky zdieľania nákladov, pri stanovení príčin preťaženia siete porušuje článok 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943. Navyše generuje nesprávne stimuly. Tiež je nezlučiteľné s požiadavkou spravodlivosti a zákazom diskriminácie.
5. Piaty žalobný dôvod: prinajmenšom pri nevyhnutnom celkovom posúdení je metodika zdieľania nákladov v rozpore s právom Únie. Široká pôsobnosť, zákaz započítania, nesprávna úroveň tolerancie a uprednostnenie kruhových tokov pred vnútornými tokmi spolu súvisia a vzájomne sa násobia. Posudzované ako celok vedú prinajmenšom k porušeniu zásady „znečisťovateľ platí“, zákazu diskriminácie a požiadavky spravodlivosti. Okrem toho je metodika zdieľania nákladov prinajmenšom z hľadiska jej celkového účinku nezlučiteľná s cieľom práva Únie zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov. Metodika zdieľania nákladov je celkovo disproporčná a v každom prípade nemá požadovaný právny základ.
6. Šiesty žalobný dôvod: bezpodmienečný záväzok prevádzkovateľov prenosových sústav vypracovať počas dvanástich mesiacov od vykonania metodiky zdieľania nákladov návrhy zmien a predložiť ich na schválenie regulačným orgánom, ktorý je zahrnutý v metodike zdieľania nákladov, je v rozpore s článkom 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943 a článkom 74 ods. 6 písm. b) v spojení s článkom 9 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2015/1222.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/943 z 5. júna 2019 o vnútornom trhu s elektrinou (Ú. v. EÚ L 158, 2019, s. 54).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1222 z 24. júla 2015, ktorým sa stanovuje usmernenie pre pridelovanie kapacity a riadenie preťaženia (Ú. v. EÚ L 197, 2015, s. 24).

Žaloba podaná 11. augusta 2021 – Maďarsko/Komisia**(Vec T-491/21)**

(2021/C 401/18)

*Jazyk konania: maďarčina***Účastníci konania***Žalobca:* Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/988 zo 16. júna 2021, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka Maďarska, vylúčením pomoci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka na rozpočtové roky 2016 až 2019 z financovania Únie z dôvodu nedostatku hlavnej kontroly (Rozvoj vidieka – EPFRV – opatrenia v oblasti lesného hospodárstva),
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa maďarskej vlády Komisia nesprávne vyložila článok 30 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013 ⁽²⁾ a článok 28 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 809/2014 ⁽³⁾. Maďarská vláda sa domnieva, že odôvodnenie uvedené v bode 3.4.2. vysvetľujúceho dokumentu Európskej komisie s názvom „Metódy výpočtu prémie na rozvoj vidieka s cieľom vylúčiť dvojité financovanie“ vo svojom znení z februára 2017 nie je v súlade s uvedenými ustanoveniami. Vysvetľujúci dokument nie je právne záväzný a výklad, ktorý presadzuje, nie je v súlade s právom Únie.

Na podporu svojej žaloby maďarská vláda predkladá v podstate jediný žalobný dôvod. Podľa jej názoru článok 30 nariadenia (EÚ) 1306/2013 a článok 28 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 809/2014 neukladajú povinnosť zaviesť kontrolu zodpovedajúcu dvojitému financovaniu, ktoré môže vzniknúť v dôsledku pomoci poskytnutej na ekologizáciu a zalesňovanie, keďže podľa existujúcich ustanovení práva Únie neexistuje odôvodnené riziko dvojitého financovania v súvislosti s pomocou poskytnutou v rámci týchto dvoch schém.

Na zdôvodnenie tohto tvrdenia maďarská vláda chce predovšetkým preukázať, že výdavky financované na zalesňovanie a ekologizáciu majú úplne iný cieľ pomoci. Ďalej maďarská vláda vo svojej žalobe uvádza, že obe schémy pomoci sú tiež úplne odlišné. Kritériá oprávnenosti sú pre každé z týchto pomoci odlišné a oblasti oprávnených výdavkov sa navzájom nezhodujú.

Maďarská vláda sa napokon domnieva, že Európska komisia nesprávne vykladá rozsah pôsobnosti všeobecného zákazu dvojitého financovania obsiahnutého v článku 30 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013 a nezohľadňuje, že súčasná právna úprava Únie výslovne nestanovuje, že pomoc poskytnutá na zalesňovanie a ekologizáciu predstavuje dvojité financovanie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 218, 2021 s. 9.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013, o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krízovým plnením (Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 69).

Žaloba podaná 13. augusta 2021 – Španielsko/Komisia**(Vec T-495/21)**

(2021/C 401/19)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania*Žalobca:* Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz a M. J. Ruiz Sánchez, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/988 zo 16. júna 2021, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) ⁽¹⁾ [oznámené pod číslom C (2021) 4118], a to v rozsahu, v akom sa týka Španielskeho kráľovstva v súvislosti s vyšetrovaním týkajúcim sa platobnej agentúry Baskicka, sp. zn. AA/2018/003/ES/RLF, v čistej výške 2 056 473,43 eura,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že paušálna oprava v čistej výške 2 056 473,43 eura je v rozpore s článkom 5 delegovaného nariadenia (EÚ) č. 640/2014 ⁽²⁾, ako aj s článkami 28 a 29 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 809/2014 ⁽³⁾. Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala nedostatočnú kľúčovú kontrolu pri účinnosti krížových kontrol a kvality LPIS.

Komisia zamenila jednotlivé nezrovnalosti zistené pri vyhodnocovaní snímok na obrazovke, ktoré zodpovedá systému LPIS, a neskoršie overenia na miestach týkajúcich sa štyroch náhodne zvolených pozemkov s výsledkami plánovaných kontrol na mieste zodpovedajúcim overeniam pozemkov s koeficientom spôsobilosti na pomernom základe v rokoch 2016, 2017 a 2018 a vykonaných v rámci Plánu opatrení na zlepšenie aktualizácií LPIS. Aj keď ide o dva rôzne a samostatné úkony, Komisia dospela k spoločnému záveru, pričom výsledky jedného úkonu preniesla na druhý a na ich základe uplatnila napadnutú opravu, ktorú žalobca považuje za nesprávnu a neprimeranú.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že Komisia nedodrжала pokyny pre výpočet finančných opráv v rámci schvaľovania súladu a účtovnej závierky [C(2015) 3675, z 8. júna 2015], v dôsledku čoho je uložená paušálna oprava protiprávna, pretože krížové kontroly neodhalili nedostatky a riziko nedostatkov kontrol na mieste pre fond bolo kvalifikované v rámci príslušného postupu. Žalobca tvrdí, že krížové kontroly neodhalili žiadny nedostatok s rizikom pre fond, ktorý by odôvodňoval uplatnenú opravu, a ďalej sa v súvislosti s kontrolami na mieste domnieva, že Komisia uplatnila paušálnu opravu protiprávne, pretože riziko pre fond bolo individuálne určené a kvantifikované v rámci príslušného postupu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 218, 2021, s. 9.

⁽²⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krížovým plnením (Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 69).

Žaloba podaná 16. augusta 2021 – Tinnus Enterprises v EUIPO – Mystic Products Import & Export (Rozdeľovače)**(Vec T-505/21)**

(2021/C 401/20)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) (v zastúpení: T. Wuttke, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ sporného dizajnu:* žalobkyňa*Dotknutý sporný dizajn:* dizajn Spoločenstva 1 431 829-0010*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 9. júna 2021 vo veci R 1003/2018-3**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zmenil napadnuté rozhodnutie takto:
 - vyhovel odvolaniu žalobkyne,
 - zamietol v celom rozsahu návrh na výmaz ICD 10 296 sporného dizajnu,
 - uložil navrhovateľovi výmazu povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil pred odvolacím senátom a výmazovým odborom,
- uložil navrhovateľovi výmazu povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie zásad uvedených v rozsudku z 24. marca 2021, Lego/EUIPO – Delta Sport Handelskontor (Stavebný blok z hračkárskej stavebnice) (T-515/19, neuvverejnený, EU:T:2021:155),
 - porušenie zásad uvedených v rozsudku z 8. marca 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172),
 - porušenie článku 8 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,
 - nesprávny výklad patentovej prihlášky EP 3 005 948 A2 a prihlášky žalobkyne o viacero dizajnov č. 1 431 829-0001 – 0010.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK